

Betænkning

over forslag til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Afgivet af udvalget den 1. december 1959).

Udvalget har holdt 10 møder og derunder haft flere samråd med finansministeren. Der er endvidere modtaget henvendelser fra følgende organisationer: Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, Danmarks aktive Handelsrejsende Foreningen af 1901, Folkekirkelige Organisationers Fællesudvalg, Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmål, Landsorganisationen i Danmark De samvirkende Fagforbund, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Forhandlingerne i udvalget har givet anledning til, at der er blevet stillet 12 ændringsforslag. Heraf har finansministeren stillet de under 1-6, 9 og 12 anførte ændringsforslag, hvoraf de under 1-5, 9 og 12 anførte er tiltrådt af hele udvalget, medens det under nr. 6 er tiltrådt af et flertal bestående af socialdemokratiets, det radikale venstres og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget. Endvidere har udvalget med finansministerens tilslutning stillet det under nr. 8 anførte ændringsforslag, og endelig har et mindretal bestående af venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget stillet ændringsforslagene under nr. 7, 10 og 11.

Om ændringsforslagene og de i udvalget drøftede spørgsmål bemærkes følgende:

Til ændringsforslag nr. 1. Efter bestemmelsen i § 7 i lovebekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 er personlige tillæg, der i henhold til folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, ydes til folkepensionister m. fl., navnlig i tilfælde, hvor de pågældendes forhold er ganske særlig vanskelige, fritaget

for indkomstbeskatning under hensyn til disse ydelsers særlige karakter. Der er i udvalget enighed om, at de personlige tillæg, der kan ydes i henhold til § 3, stk. 3, i lov nr. 70 af 13. marts 1959 om pension og hjælp til enker m. fl., ligeledes bør fritages for indkomstbeskatning. Ved ændringsforslaget foreslås dette gennemført.

Vedrørende lovforslagets § 2 har udvalget drøftet bestemmelsen om fradrag for udgifter, som i forbindelse med den skattepligtiges erhverv er afholdt til rejser, reklame og lignende med det formål at opnå salg af varer m. v. Under disse drøftelser har finansministeren bl. a. henledt opmærksomheden på, at spørgsmålet om, hvorvidt andre rejseudgifter kan fradrages ved indkomstopgørelsen, afhænger af, om de kan anses for driftsudgifter i henhold til statskattelovens § 6 a, d. v. s. om de har været nødvendige for at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Udgifter til rejser med det formål at indkøbe varer til den skattepligtiges virksomhed vil som regel kunne fradrages efter denne bestemmelse.

Til ændringsforslag nr. 2. Bestemmelsen i lovforslagets § 3 om fradrag for gaver til almenvælgørende formål er drøftet i udvalget, hvor man har fundet det rimeligt, at det omhandlede fradrag skal indrømmes for det beløb, hvormed de gaver, som kommer i betragtning, tilsammen overstiger 100 kr. årligt i stedet for som anført i forslaget 200 kr. årligt. Ændringsforslaget tager sigte herpå.

Det har været overvejet at oprette et